

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 20 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Oberster Gerichtshof – Austria) – Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG/Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

(Sprawa C-340/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Współpraca sądowa w sprawach cywilnych — Rozporządzenie (WE) nr 44/2001 — Artykuł 9 ust. 1 — Artykuł 11 ust. 2 — Jurysdykcja w sprawach dotyczących ubezpieczenia — Powództwo wytoczone bezpośrednio przez poszkodowanego przeciwko ubezpieczycielowi — Powództwo wytoczone przez pracodawcę poszkodowanego, zakład prawa publicznego, wstępujący z mocy ustawy w prawa swojego pracownika wobec ubezpieczyciela pojazdu uczestniczącego w wypadku — Subrogacja]

(2017/C 300/07)

Język postępowania: niemiecki

Sąd odsyłający

Oberster Gerichtshof

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Landeskrankenanstalten-Betriebsgesellschaft – KABEG

Strona pozwana: Mutuelles du Mans assurances – MMA IARD SA

Sentencja

Artykuł 9 ust. 1 lit. b) rozporządzenia Rady (WE) nr 44/2001 z dnia 22 grudnia 2000 r. w sprawie jurysdykcji i uznawania orzeczeń sądowych oraz ich wykonywania w sprawach cywilnych i handlowych w związku z art. 11 ust. 2 rzeczonego rozporządzenia należy interpretować w ten sposób, że mający siedzibę w jednym państwie członkowskim pracodawca, który w okresie spowodowanej przez wypadek drogowy nieobecności swojego pracownika w dalszym ciągu wypłacał mu wynagrodzenie i który wstąpił w prawa owego pracownika względem mającego siedzibę w innym państwie członkowskim zakładu ubezpieczeń ubezpieczającego odpowiedzialność cywilną za pojazd mechaniczny uczestniczący w wypadku, może – w charakterze „poszkodowanego” w rozumieniu art. 11 ust. 2 przywołanego rozporządzenia – pozwać wspomniany zakład ubezpieczeń przed sądy pierwszego państwa członkowskiego, jeżeli takie bezpośrednie powództwo jest dopuszczalne.

⁽¹⁾ Dz.U. C 305 z 22.8.2016.

Wyrok Trybunału (dziesiąta izba) z dnia 20 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas – Litwa) – „Gelvora” UAB/Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

(Sprawa C-357/16) ⁽¹⁾

[Odesłanie prejudycjalne — Nieuczciwe praktyki handlowe — Dyrektywa 2005/29/WE — Zakres zastosowania — Spółka zajmująca się windykacją wierzytelności — Kredyt konsumencki — Cesja wierzytelności — Charakter stosunku prawnego między spółką a dłużnikiem — Artykuł 2 lit. c) — Pojęcie „produktu” — Działania podjęte w celu windykacji równoległe z działaniami komornika sądowego]

(2017/C 300/08)

Język postępowania: litewski

Sąd odsyłający

Lietuvos vyriausiasis administracinis teismas

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: „Gelvora” UAB

Strona pozwana: Valstybinė vartotojų teisių apsaugos tarnyba

Sentencja

Dyrektywę 2005/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 11 maja 2005 r. dotyczącą nieuczciwych praktyk handlowych stosowanych przez przedsiębiorstwa wobec konsumentów na rynku wewnętrznym oraz zmieniającą dyrektywę Rady 84/450/EWG, dyrektywy 97/7/WE, 98/27/WE i 2002/65/WE Parlamentu Europejskiego i Rady oraz rozporządzenie (WE) nr 2006/2004 Parlamentu Europejskiego i Rady („dyrektywę o nieuczciwych praktykach handlowych”) należy interpretować w ten sposób, że jej zakresem stosowania objęty jest stosunek prawny między spółką zajmującą się windykacją wierzytelności a dłużnikiem będącym w zwłóce na podstawie umowy kredytu konsumenckiego, którego dług był przedmiotem cesji na rzecz tej spółki. Pojęciem „produktu” w rozumieniu art. 2 lit. c) tej dyrektywy objęte są praktyki stosowane przez taką spółkę w celu odzyskania przysługującej jej wierzytelności. W tym względzie nie jest istotne, że dług został stwierdzony orzeczeniem sądowym, które zostało przekazane komornikowi sądowemu w celu jego wykonania.

⁽¹⁾ Dz.U. C 335 z 12.9.2016.

Wyrok Trybunału (ósma izba) z dnia 20 lipca 2017 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Tribunal Judicial da Comarca de Faro – Portugalia) – Luís Manuel Piscarreta Ricardo/Portimão Urbis, E.M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

(Sprawa C-416/16) ⁽¹⁾

(Odesłanie prejudycjalne — Dyrektywa 2001/23 — Artykuł 1 ust. 1 lit. b) — Artykuł 2 ust. 1 lit. d) — Przejęcie przedsiębiorstw — Ochrona praw pracowniczych — Zakres stosowania — Pojęcia „pracownika” i „przejęcia zakładu”)

(2017/C 300/09)

Język postępowania: portugalski

Sąd odsyłający

Tribunal Judicial da Comarca de Faro

Strony w postępowaniu głównym

Strona skarżąca: Luís Manuel Piscarreta Ricardo

Strona pozwana: Portimão Urbis, E.M., S.A. – em liquidação, Município de Portimão, Emarp – Empresa Municipal de Águas e Resíduos de Portimão, EM, SA

Sentencja

- 1) Wykładni art. 1 ust. 1 dyrektywy Rady 2001/23/WE z dnia 12 marca 2001 r. w sprawie zbliżania ustawodawstw państw członkowskich odnoszących się do ochrony praw pracowniczych w przypadku przejęcia przedsiębiorstw, zakładów lub części przedsiębiorstw lub zakładów należy dokonywać w ten sposób, iż omawiana dyrektywa ma zastosowanie do sytuacji, w której przedsiębiorstwo komunalne, którego jedynym udziałowcem jest gmina, zostaje rozwiązane decyzją organu wykonawczego tej gminy, a wykonywane przez nie zadania zostają przekazane częściowo do omawianej gminy, która ma je bezpośrednio wykonywać, a częściowo do innego, utworzonego w tym celu przedsiębiorstwa komunalnego, którego jedynym udziałowcem jest również ta sama gmina, pod warunkiem że po przejęciu została zachowana tożsamość rozpatrywanego przedsiębiorstwa, czego ustalenie jest zadaniem sądu odsyłającego.